

کودک نداردند

که از مسائل و مشکلات کنونی جامعه دور بمانند، من هم نسبت به خیلی از مسائل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و هنری اعتراض دارم ولی با این حال معتقدم که این مسائل مربوط به بزرگتر هاست و باید بگذاریم که کودکان و نوجوانان باید در دنیای خودشان زندگی کنند. همان طور که می دانید بچه های ما یکی از بهترین دوران زندگی خود را در طول دوران شیوع کرونا در خانه گذراندند و این باعث می شود که در بزرگسالی با مشکلات روانی روبرو شوند، بنابراین باید کاری کنیم که مسائل و مشکلات جامعه امروز ما ذهن بچه ها را درگیر نکند. کار من هم اجرای تئاتر برای همین کودکان است و بنابراین لازم است که در چنین شرایطی کارم را انجام دهم تا حداقل بخشی از کودکان که مخاطبان ما هستند لحظات شادی را در یک سالن تئاتر تجربه کنند و همین دیدن شادی و خوشحالی آنها برای ما کافی است. من معتقدم که فرهنگ از اقتصاد مهم تر است و بچه های ما امروز تفریح ندارند، تنها جایی که می توانند در یک محیط امن و گرم یک اثر فرهنگی و هنری ببینند، تئاتر است. نیاز به حمایت دولتی در این بخش بسیار واجب است اما متأسفانه، دولت هیچ حمایتی از تئاتر کودک نمی کند و حتی در زمینه تبلیغات و اختصاص بنرهای رایگان در سطح شهر نیز حمایتی از ما نشده است. هنرمند امروز بالاتکلیف است، چرا که تمامی راههای تبلیغاتی نیز مسدود شده است، و از طرفی هم هیچ کانال پربازدیدیهایی که قابلیت فنی داشته باشد، جایگزین نشده است.

اجرای ویژه مدارس هم داشته اید؟

هیچ ارگانی از تئاتر کودک حمایت نمی کند. آموزش و پرورش می تواند برنامه اجرای نمایش و دیدن تئاتر را در مدارس اجرایی کند، قبلاً این حمایت ها تا حدودی بود اما در حال حاضر، این حمایت ها هم دیگر وجود ندارد. ما در حال رایزنی هستیم تا بتوانیم این امکان را فراهم کنیم.

هر شب حدوداً چه تعداد تماشاگر دارید؟

با اینکه شرایط جامعه ملتهب است اما خوشبختانه، به طور کلی استقبال خوب بوده است. ساعت اجرای نمایش ما ۵ عصر بود که هم زمان می شد با طرح ترافیک از طرفی سالن پر دیس شهر زاد نیز در مکانی از شهر قرار گرفته که بسیار شلوغ است، اما با وجود این شرایط سالن نمایش ما هر شب به ویژه آخر هفته ها با حضور حدود هشتاد تا صد نفر مخاطب تقریباً پر بوده است.

ارتباط بچه ها با نمایش چو پان چادوئی چگونه است؟

بله بسیار خوب ارتباط برقرار می کنند به ویژه برخی خانواده ها نگران بودند که به دلیل حضور شخصیت گرگ در این نمایش، بچه ها دچار ترس و وحشت شوند اما بچه ها شخصیت گرگ را بسیار دوست داشتند و زمانی که در حین نمایش لج بازی می کند، بچه ها به او یادآوری می کنند که کارش درست نیست. این برای ما بسیار نقطه قوتی بود، چرا که نمایش به اوج ماهیت درمانی خود می رسد، یعنی مکالمه و گفتگوی خلق الساعه ای که تماشاگر با متن و بازیگران اثر برقرار می کند.

چه شد که سالن پر دیس شهر زاد را برای اجرای این نمایش انتخاب کردید؟

مدیریت شهر زاد، از کار ما حمایت و استقبال کرد و همین همراهی و حمایت ها سبب شد که این نمایش را در این سالن روی صحنه ببریم و نمایش بعدی را هم تصمیم دارم در همین سالن اجرا کنم. و صد حیف که سالن های دولتی با امکانات و فضای بیشتر، نتوانسته اند در جذب مخاطب و همراهی با فعالان حوزه تئاتر موفق عمل کنند.

در فضای مجازی هم امکان تبلیغات برای اجرای این نمایش تان داشته اید؟

قبل از مسدودی فضای مجازی تبلیغات خوبی در صفحه نمایش داشتیم و به نوعی فضای مجازی ویتترین کار ما محسوب می شد، و برای این درآمذزایی داشت اما اکنون این امکان بسیار کم شده است و ریزش مخاطب داشته ایم. پیام رسان های داخلی هم چاره کار ما نیست چرا که هم مخاطبان از این پیام رسان ها استقبال نمی کنند و هم امکانات مورد انتظار ما را ندارند. متولیان فرهنگ و هنر در هر بخشی دلسوزانه باید برای حفظ نمایش بخصوص تئاتر کودک بصورت عملیاتی و در درازمدت برنامه ریزی کنند. چرا که نمایش مجرای بسیار زود بازده از نظر فرهنگ سازی است، و بسیاری از مشکلات امروز ما با فرهنگ سازی قابل حل شدن است. اگر نهادهایی مثل آموزش و پرورش و سایر ارگان ها از تئاتر و هنرهای نمایشی حمایت می کردند، می توانستند به جریان فرهنگ سازی برای کودکان و نوجوانان کمک کنند. خیلی از مسائل فرهنگی و شکاف های عمیق چالش زاماند کتاب خوانی و ... را می توان با نمایش های مرتبط حل کرد.

آیا حدود ممیزی برای تمام کسانی که در این عرصه فعالیت می کنند، یکسان است؟

برای برخی کارگردان ها و بازیگران شناخته شده این ممیزی ها کمتر اعمال می شود، مثلاً وقتی کارگردان یا مجری که شناخته شده تری در یک برنامه حضور دارد مثل آقای پورنگ و محله گل و بلبل ممکن است کارشناسان سخت گیری کمتری نسبت به همان های تخیلی و غیره آن داشته باشند. جدا از این مسئله به طور کلی از نظر من این سریال «محله گل و بلبل» ربطی به کودکان ندارد چرا که درباره مسائلی که ارتباطی به کودکان ندارد از جمله نرخ دلار و ... صحبت می کند و مشخص نشده است که مخاطبان این اثر در چه گروه سنی هستند. اما در نمایش ما که یک تئاتر کودک است، مضمون و محتوا کلاً مختص به دنیای کودکان ساخته و پرداخته شده است، به همین دلیل همه کودکان به راحتی با آن ارتباط برقرار می کنند.

اجرای این نمایش کودک در شرایط کنونی جامعه توجیه اقتصادی دارد؟

این نمایش چهار بازیگر دارد و یک ماه ونیم برای اجرای آن تمرین کرده ایم. اجرای این نمایش در حال حاضر هیچ توجیه اقتصادی برای گروه ما ندارد بیشتر وجوه معنوی است که به ما انگیزه اجرا می دهد. شرایط جامعه ملتهب است، اما از نظر من مشکلات نباید دنیای کودکان بچه ها را تحت الشعاع قرار دهد. دوران کودکی غیر قابل تکرار است، و از مهم ترین دوره هایی است که در زندگی هیچ کس تکرار پذیر نیست، بچه ها گناهی ندارند و باید کاری کنیم

این قضیه نیستند. افرادی که کار کارشناسی در زمینه تئاتر کودک به آنها واگذار شده است، شاید در این حوزه اصلاً کار نکرده اند، هیچ نمایش کودکی را روی صحنه نبرده اند و یا دغدغه های تئاتر کودک و دنیای کودکان آشنایی ندارند. شاید مدرکی داشته باشند که آن هم ارتباطی به این حوزه ندارد. اما من که کارگردان تئاتر کودک هستم، در این زمینه سال ها تحصیل، تحقیق و کار کرده ام وقتی استقلال عمل نداشته باشم و نمایش من با ممیزی های بسیار غیر منطقی کارشناسان مربوط روبرو می شود، در نهایت نمایشی از آب در می آید که کارشناسان وزارت ارشاد آن را کارگردانی کرده اند.